

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Svaz žen v zemědělství**, se sídlem Toužimská 588/70, Praha 9 (dříve AGT CONSULTING občanské sdružení), zastoupeného Mgr. Markem Dianem, advokátem se sídlem B. Němcové 400, Hostinné, proti žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**, se sídlem Ve Smečkách 33, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2009, čj. SZIF/2009/0233245, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2013, čj. 8 A 24/2011 – 60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se žalobou podanou dne 28. 1. 2011 u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) domáhal, aby mu žalovaný zaplatil 175 351, 80 Kč s příslušenstvím. Uzavřel s žalovaným Dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova. Následně však žalovaný přistoupil ke korekci dotačních plateb a snížil požadovanou dotaci o shora uvedenou částku. Žalobce podal žalobu ke správnímu soudu poté, co bylo zastaveno řízení o téže žalobě podané u Obvodního soudu pro Prahu 1 a žalobce byl poučen o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví.

[2] Městský soud vyzval žalobce usnesením ze dne 2. 6. 2011, čj. 8 A 25/2011 - 11, k doplnění žaloby. Současně jej poučil, že pokud výzvě nevyhoví, soud nebude moci v řízení pokračovat a usnesením podání odmítne. Následně žalobu odmítl usnesením ze dne 22. 8. 2011, čj. 8 A 24/2011 – 15.

[3] Žalobce napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Městský soud neměl podle stěžovatele důvod žalobu odmítat, neboť žalobce žalobu řádně doplnil v souladu s usnesením ze dne 2. 6. 2011. Stěžovatel poukázal na to, že městský soud ve výzvě k doplnění žaloby uvedl nesprávnou spisovou značku. Jeho následné podání proto bylo zřejmě založeno do jiného spisu.

[4] Nejvyšší správní soud zrušil rozsudkem ze dne 18. 1. 2012, čj. 8 Afs 65/2011 - 45, usnesení o odmítnutí žaloby. V usnesení s výzvou k odstranění vad žaloby byla skutečně uvedena značka 8 A 25/2011, ačkoli se vztahovalo k věci vedené pod značkou 8 A 24/2011. Stěžovatel zaslal dne 23. 6. 2011 reakci na výzvu městského soudu. Ta byla i dle vyjádření předsedy senátu městského soudu, který věc vyřizoval, nesprávně založena do jiného spisu. Nejvyšší správní soud uzavřel, že stěžovateli nemohla jít k tíži skutečnost, že městský soud ve výzvě k odstranění vad podání uvedl nesprávnou spisovou značku.

[5] V dalším řízení městský soud žalobu znovu odmítl usnesením ze dne 3. 6. 2013, čj. 8 A 24/2011 – 60, pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. Žalobce totiž dne 21. 6. 2011 upravil žalobní petit tak, že se nadále nedomáhal přiznání požadované peněžní částky, ale zrušení rozhodnutí ze dne 2. 7. 2009, označeného jako Oznámení o schválení platby. Toto rozhodnutí je však vyloučeno ze soudního přezkumu s odkazem na výslovné znění § 14 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů v rozhodném znění (dále jen „rozpočtová pravidla“).

II.

[6] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. Namítl, že ve věci nejsou dány důvody pro odmítnutí žaloby. Poukázal na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2010, čj. 64 Co 408/2010 – 30, kterým městský soud potvrdil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 21. 6. 2010, čj. 25 C 382/2009 – 18, o zastavení řízení. Civilní soudy obou stupňů tedy dovodily, že v projednávané věci je dána příslušnost soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví.

III.

[7] Žalovaný uvedl ve vyjádření ke kasační stížnosti, že je právnickou osobou zřízenou zákonem č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů. Není ústředním orgánem státní správy ani organizační složkou státu, a není tedy poskytovatelem dotací ve smyslu § 14 rozpočtových pravidel. V rámci projektových opatření pak žalovaný postupuje podle Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty programu rozvoje venkova na období 2007 – 2013. Dotace jsou poskytovány žadatelům v rámci projektových opatření na základě uzavřených veřejnoprávních dohod.

[8] Stěžovatel a žalovaný spolu dne 2. 5. 2008 uzavřeli Dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova (dále jen „dohoda“). Tato dohoda je veřejnoprávní smlouvou podle části páté správního řádu. Na projednávanou věc lze pohlížet jako na spor z veřejnoprávní smlouvy. Pravomoc k rozhodování sporů z těchto smluv mají orgány vyjmenované v § 169 správního řádu. Podle § 169 odst. 1 písm. d) spadá rozhodnutí o sporu z předmětné dohody do pravomoci Ministerstva zemědělství, jakožto správnímu orgánu nadřízenému správnímu orgánu, který je stranou veřejnoprávní smlouvy.

IV.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Nejvyšší správní soud nepovažoval za potřebné reagovat v této věci na úvahy žalovaného o tom, že rozhodování sporů z veřejnoprávních smluv je v pravomoci Ministerstva zemědělství. Žaloba stěžovatele směřovala výhradně proti Oznámení o schválení platby, vydanému na základě Dohody o poskytnutí dotace, nikoli proti rozhodnutí příslušného orgánu o sporu z veřejnoprávní smlouvy. Tím bylo rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 6. 12. 2011, čj. 222481/2011-MZE-14112, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele, aby mu Státní zemědělský intervenční fond proplatil na základě Dohody o poskytnutí dotace z programu rozvoje venkova částku 126 816,80 Kč za výdaje na odbornou exkurzi.

[12] Pro rozhodnutí o kasační stížnosti byl zásadní obsah uplatněných kasačních námitek. Městský soud odmítl žalobu s poukazem na § 14 odst. 4 rozpočtových pravidel, účinný v rozhodném období. Podle tohoto ustanovení se na rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání. V souvislosti s tímto ustanovením by bylo možné představit si případné námitky, zda žalobou napadené rozhodnutí bylo skutečně rozhodnutím podle citovaného ustanovení či úvahy o případném legitimním očekávání poskytnutí dotace v přislíbené výši. Nabízí se rovněž otázka, zda a jak případně byla uvedeným rozhodnutím zasažena veřejná subjektivní práva stěžovatele.

[13] Takové námitky však stěžovatel nevznesl. Odkázal pouze na rozhodnutí civilních soudů, podle kterých patří projednávaná věc do správního soudnictví. Z toho podle něj plyne, že městský soud rozhodující ve správním soudnictví nebyl oprávněn žalobu odmítnout.

[14] Tato jediná kasační námitka však nemůže být důvodná. Zda projednávaná věc patří do pravomoci správních soudů, samo o sobě nevypovídá nic o splnění dalších podmínek řízení, které jsou nutné k tomu, aby soud mohl o žalobě věcně rozhodnout. (Obvodní soud pro Prahu 1 a Městský soud v Praze v odvolacím řízení posuzovaly pouze to, zda ve věci mají rozhodovat civilní soudy v občanském soudním řízení resp. přezkoumat rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v soukromoprávní věci nebo zda mají ve věci rozhodovat správní soudy.) V této fázi řízení nemohly hodnotit splnění dalších podmínek řízení a tedy ani přípustnost žaloby podle § 68 písm. d) s. ř. s. Obvodní soud pro Prahu 1 neposuzoval, zda se stěžovatel domáhá přezkumu rozhodnutí, které je z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeno podle zvláštního zákona. Pokud by tak činil soud, který nemá pravomoc rozhodnout ve věci samé, mohlo by dojít k porušení práva na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. K úpravě petitu žaloby, po kterém vyvstala otázka existence výluky ze soudního přezkumu, ostatně došlo až poté, kdy soudy v občanském soudním řízení zastavily řízení o původně podané žalobě. Jinými slovy, splnění ostatních podmínek řízení přísluší posoudit teprve soudu, který má pravomoc ve věci rozhodovat. Fakt, že stěžovatel původně podal žalobu u soudu, který o ní nemohl vzhledem k povaze sporu rozhodnout, nemůže znamenat, že jsou automaticky splněny všechny ostatní podmínky řízení a že soud, jehož pravomoc je dána, by měl následně rezignovat na jejich posouzení. Tím by byla založena naprosto nelogická a neodůvodněná nerovnost mezi žalobcem, který správně určil soud mající pravomoc ve věci rozhodnout a případy, kdy postupoval nesprávně a obrátil se na nesprávný soud. Procesní postup soudu, jehož pravomoc není dána, proto nemůže mít žádný vliv na to, zda bylo posléze správně žalobu odmítnout s poukazem na nepřípustnost žaloby ve správním soudnictví.

[15] Nad rámec shora uvedeného důvodu, pro který je kasační stížnost nedůvodná, lze pouze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2011, čj. 1 As 22/2011 – 64, podle kterého v teorii i judikatuře není sporu o tom, že právní vztah vzniklý poskytnutím dotace je veřejnoprávním vztahem (srov. usnesení Zvláštního senátu ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010 - 8, publikované pod č. 2115/2010 Sb. NSS či usnesení ze dne 20. 2. 2014, Konf 22/2013 - 7). Poskytování dotací ze státního rozpočtu je činností spadající do oblasti veřejné správy, konkrétně do oblasti veřejných financí.

[16] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[17] Nejvyšší správní soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. února 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu